

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

11. Sancti â leonibus sepulti.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45701

XI.
S Hieronym.
in vit. S. Pauli
Eremitæ.

Memorat enim S. Hieronymus, cum S. Antonio sarcolum deesseret, quo sepulchrum effoderet pro S. Pauli Eremitæ defuncti corpore humando, leones id munus exercuisse. Verba illius sunt: *Ecce duo leones ex interioris eremi parte currentes, volantibus per colla iubis, ferebantur. Quibus aspectis primò exhorruit: rursusq; ad Deum referens mentem, quasi columbas videret, mansit intrepidus. Et illi quidem directo cursu ad cadaver beati senis substiterunt, adulantibusq; candidis circa eius pedes accubere fremitu ingenti rugientes, prorsusq; ut intelligeret, eos plangere quo modo poterant. Deinde haud procul coeperunt humum pedibus scalpere, arenamq; certatim egerentes unius hominis capacem locum foderunt, ac statim quasi mercedem pro opere postulantes cum motu aurium, cernice dejecta ad Antonium perrexerunt, manus eius pedesq; lingentes. At ille animadvertit benedictionem eos à se precari. Nec mora in laudationem Christi effusum, quod muta quoq; animalia Deum esse sentirent, ait: Domine, sine cuius nutu nec folium arboris defluit, nec unus passerum ad terram cadit, da illis, sicut tu scis. Et manu annuens eis, ut abirent, imperavit: cumq; illi recessissent, sancti corporis oneri seniles curvavit humeros, & deposito eo in fossam, desuper humum congregans, tumulum ex more composuit. Solent aliàs belluæ istæ vnguibus homines rapere, & rictum, tamquam sepulchrum patens, pandere, eosq; in suo, non terræ ventre sepelire; sed, Deo iubente, omnia in contrarium faciunt, & mansuescunt, seu, ut ita dicam, hominescunt; quia & homines naturæ suæ oblitæ sæpe obbrutescunt.*

Paul. Diacon.
apud Sur.
tom. 2. die 9.
April.

De eiusmodi leone meminit etiam Paulus Diaconus, & alij. Nam cum *Zosimas Abbas corpus S. Mariae Aegyptiaca jacens mortuum, inuenisset in solitudine, & manus sic, ut oportet, compositas, & corpus ad Orientem respiciens, lachrymas aliquamdiu fundens. & Psalmos dicens, temporis & rei congruentes, fecit sepultura orationem, & dicebat sibi ipsi: Forsitan non displicet Sancta hæc fieri. Hac eo cogitante designata erat in terra Scriptura ubi hæc scribebantur: Sepeli, Abba Zosima, misera Maria corpusculum, redde terra, quod suum est, & pulveri adijce pulverem, & ora Dominum pro me. Hæc senex cum legisset litteras, cogitabat, quisnam esset, qui scripserat: illa enim litteras ignorabat (ut ipsa dixerat) in hoc tamen valde exultans gaudebat, quia eius sancti didicit nomen. Glorificans autem Zosimas Domi-*

num, & lachrymis corpus eius infundens: Tempus est, inquit, miser Zosima, quod iussum est, perfice. Sed quid faciam infelix, quia unde fodere valeam non habes? Deest sarculum, non est rastrum, nihilq; ex omnibus est præ manibus. Hac illo in corde suo secretè dicente, vidit lignum permodicum jacens, quod assumens cepit fodere. Valde autem dura erat terra, & valde fortissima, & nequaquam valebat senex fodere: quia & jejuniis confectus, & longa itineris fatigatione nimis erat exhaustus. Laborabat enim, & suspirijs nimis urgebatur, & sudoribus madefactus ingemuit graniter ex ipso sinu cordis sui, & respiciens vidit ingentis forma leonem juxta corpus sancta stantem, & eius plantas lambentem. Videns autem contremuit præ pauore grandissima fera illius, præcipuè quia audierat, faminam illam dicentem, Quòd numquam aliquam vidisset feram. Signo autem crucis se confirmavit undiq; credens, quia illa sum eum custodire valet virtus jacentis. Leo autem cepit annuere seni, blandis eum motibus salutans. Zosimas autem dixit leoni: Quoniam à Deo missus fuisti maxime ferarum, ut huius Dei famula corpus terra commendetur, exple opus officij iussuq; eius corpusculum sepeli. Ego enim senectute confectus non valeo fodere, sed nec congruum quid habeo, ad hoc opus exercendum: Rursus autem tanti itineris spatia emetiri non valeo, ut aliquid adferam. Tu divino jussu hoc opus cum unguibus facito, ut commendemus terra hoc sanctum corpusculum. Continuo autem juxta senis sermonem, leo cum brachijs & unguibus fecit foueam, quanta ad sepeliendum sancta corpusculum sufficere posset. Senex verò lachrymis pedes Sancta abluens, & multipliciter effusa prece orans eam, ut nunc pro omnibus amplius oret, operuit terrà corpusculum nudum adstante leone, sicut eam prius repererat, & nihil aliud habens nisi illud scissum vestimentum, quod et iam antè projecerat Zosimas, & Maria quadam corporis sui membra texerat. Deinde recedunt pariter; & leo quidem in interiora solitudinis quasi onis mansueta, abscessit. Zosimas reuersus est benedicens & glorificans DEVM, & hymnum laudis decantans Domino nostro. Nemo putet, leoni hoc opus fuisse à natura suggestum: Angelo agente, id egit; sicut & illi leones, qui Paulo Eremitæ scrobem præparauerunt, vnguibus in vicem sarculi vtentes.

Quod ab Angelis adacti fecère leones, id ipsum etiam An-

Z. z. z.

geli

XII.